

dringsman, då han möter en sådan örtskog, bör stadna och draga i betänkande, huru vida han förmår genomtränga densamma. Der växer björken ganska rak och ger ett godt snickarevirke. Jag har ofta sett stammen på en sådan björk stiga till 3 å 4 quarter i diameter. Björkskogarne i Lappmarken hysa åtskilliga örter, nyttiga för boskapen. De allmännaste äro *tuf-tåtel* (*aire cæpitosa* L.); *borst-tistel* (*carduus heterophyllus* L.); *fjell-kumpe* (*phleum alpinum*); *ängsgröe*, eller *jäger-gräset*, (*poa pratensis* L.); *vårbrädden* (*anthoxantum odoratum* L.), samt *lukträset* (*holcus odoratus* L.); hvar till äfven han läggas *hven* (*agrostis stolonifera* L.); *snöbollar* (*trollius europeus* L.); *solidago virgaurea* L., *myosotis scorpioides* m. fl. Dessa utgöra de så kallade *rådnings* (rödjnings)ängar; men der är thy värr yxan nästan aldrig satt till roten, ehuru de glesas trädens och buskarnes undanrödjande icke tarfvar mera åtgärd, än att efter rothrytningen släpa dem några famnar och kasta dem i de förbiflytande elfvarne. I Lappmarken brukas icke björk till bränsle. Dertill duger endast torrfuru och tjär-rötter. Deraf händer, att de nyttigare grässlagen alldeles utträngas och förqvärfvas af åtskilliga, både för höbergningen och boskapen skadliga, ogräs, hvaribland hundflokkan i synnerhet bör anmärkas. Och detta skul-le icke kunna afhjelpas genom idoghet och

arbete; icke förbättras och förvandlas till de mest afkastande ängar, genom rödjande, plöjande och sående af nyttiga höfrön? Då det till och med kan bevisas, att denna, af elfvarne uppkastade och med hvarjehanda ifrån skogar och fjellar samkade grus och vegetabiliska gödselämnen bebländade, sandmylla är den yppersta jordmon för hvarjehanda jordfrugter, såsom: *potates*, *kål-rötter*, m. m.

§. 13.

Pilskogar äro Lappmarkens prydnad. Då vandraren stretar med besvär under den brännande solen mot den slutande bergssidan, och, mattad af hettan och motgången, han ändteligen når dess topp, der den renade etherns fläkt svalkar så ljuft från Nordens isiga toppar, och han kastar en blick tillbaka på de fält, han lemnat under sina fötter: då bländas hans forskande öga af dessa Florans täcka nympher, som blanda sina harmoniskt varierande färger, mellan grönt, ljusgrönt, blågrönt, ljusgrått, silfverhvitt och guldgult, med spegelglansen af det chrystall-klara isvattnet, som med ett doft sorl slingrande gjuter sig fram genom dällden. Och hvilken nytta medföra de icke i ekonomiskt hänseende? En läckerhet för alla gräsätande djur. De borde ju insamlas såsom sofvel till vintern för boskapen;